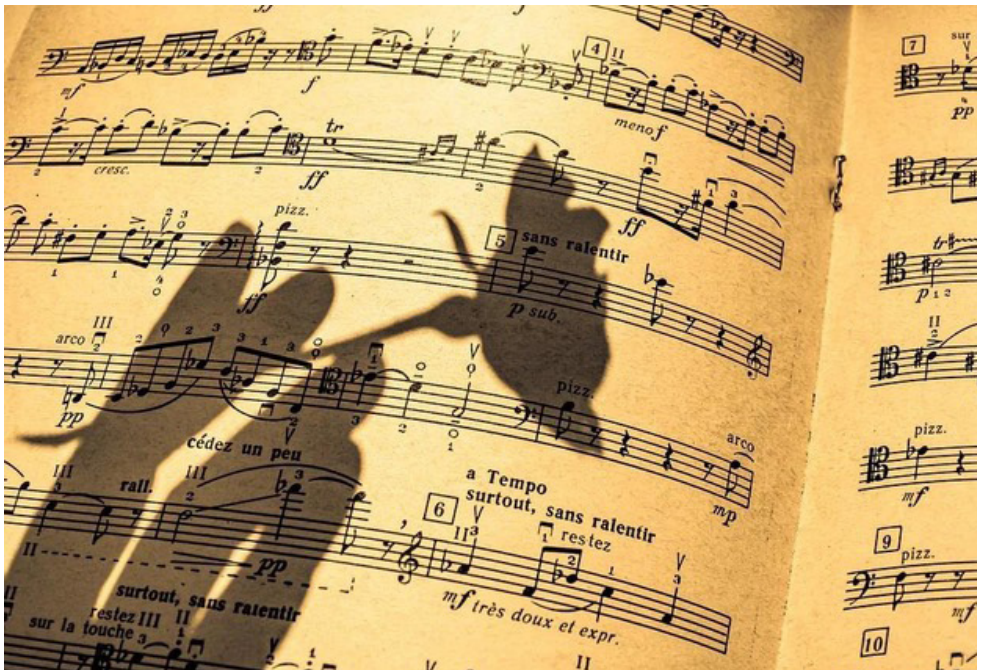

Ressò

març 22

LA, la nota fonamental

vidaCreixent

MOVIMENT
DE GENT GRAN

Sol, la soledat i la llum

El capítol sisè del temari d'enguany de Vida Creixent és molt significatiu i allisonador. A mesura que anem avançant en la lectura d'aquest llibret, ens anem adonant del caràcter contemplatiu que té. No podia ser menys venint d'una religiosa contemplativa de les benetes! La dimensió contemplativa té una gran actualitat. Ja ho deia l'eminent teòleg Karl Rahner: “el cristià del segle XX –poseu-hi ara XXI– serà místic o no serà...”.

El títol d'aquest capítol és interessant: “sol, soledat i la llum”. La germana Conxa Adell va seguint les notes musicals –el títol del temari és “l'harmonia de la teva vida” – i ens endinsa en una realitat malauradament molt comuna entre la gent gran: la soledat.

Aquest capítol ens deixa unes quantes sentències impactants. “Pots triar entre ser solidari o solitari...” o “què passa quan un se sent sol perquè no té a ningú?” I segueix: “Poden passar dues coses: que realment no tingui a ningú o que se senti sol malgrat la companyia que té al costat...” però acaba dient: “et sents sol i estàs sol. Surt de casa teva per ajudar als altres en el que sigui. El servei mena a la felicitat...”

Ens diu Jesús –malgrat que no hi surt als evangelis sinó als Fets dels Apòstols, com si Lluc s'ho hagués oblidat a darrera hora–: “fa més felicitat donar que rebre”. Tant de bo en prenguéssim nota, grans i joves, d'aquesta cita i evitar la soledat donant-nos als altres. “Estem fets per a relacionar-nos, no per aïllar-nos del món”, varem dir a la reunió d'animadors parlant del tema. Som inter-relacionals. Aquesta és la nostra naturalesa humana. No la defugim.

Xavier Moretó, Consiliari de Vida Creixent de Barcelona

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se, Cicle-C. Nova visió de l'existència

Podríem reunir-nos aquest cap de setmana per a reflexionar sobre la nostra fe, sobre l'Església, sobre el poble de Déu, amb els seus problemes...

Busquem un hotelet a la costa amb bona vista al mar, amb bona taula i calefacció, amb piscina climatitzada, pistes de tennis i camps de futbol.

Jo conec una bona agència de viatges que té confortables autocars.

Ep! A on ens porta, Sr. xofer? Això és un desert!

Sí, senyor: un desert. Per aquí varen passar Abraham, Moisès, el poble d'Israel, Joan Baptista, i el mateix Jesús.

Això és una trampa!

No, senyor. Això és la Quaresma.

I la segona etapa és la presència de Jesús amb cara de futur. Tot ha de canviar. No ens podem instal·lar. I que béestic: ben calentet a la butaca davant la TV, davant les meves possessions... Això no és pas tota la vida. Cal canviar de canal.

Tot allò que ens fa viure com si portéssim careta, s'ha de bandejar. Hem de sortir de l'esclavatge d'Egipte per abordar la terra de la feblesa, de la humiliació i del servei.

Perquè en la feblesa està la fortalesa, en la humiliació està la glòria, i en el servei està el vertader domini.

Aquesta és la maduresa evangèlica. La nostra llei no és pas ser esclaus d'aquest món que passa. Volem ser lliures. Perquè la nostra llei és estimar i servir.

Per canviar el món -que és molt difícil- comencem per canviar nosaltres mateixos.

Mn. Pere Arribas -diaca

Espai de reflexió i pregària

Salm 21. El rei celebra el teu triomf, Senyor

La plenitud de vida del Ressuscitat:

Mig salm celebra un fet passat, mig salm proclama i demana un fet futur. En què quedem? El Crist ja ha vençut o encara no? Sí, ell ja ha vençut. Només falta que la plenitud de vida que la seva Pasqua irradia arribi a impregnar la nostra pròpia vida. Celebrem la seva, demanem la nostra.

El rei celebra el teu triomf, Senyor.

Com se sent feliç de la teva victòria!

3 Li has concedit el que el seu cor volia, no li has refusat el que et demanava. *Pausa*

4 T'avances a beneir-lo a mans plenes, li poses al cap una corona d'or.

5 T'ha demanat vida, i li has fet la gràcia d'allargar els seus anys per sempre, sense fi.

6 L'ha fet cèlebre la teva victòria, l'has cobert d'honor i majestat;

7 sempre es valdran del seu nom per a beneir, l'omplés de goig a la teva presència.

8 El rei confia en el Senyor; l'amor de l'Altíssim no el deixarà caure.

9 La teva mà s'empararà dels enemics, s'apoderarà dels adversaris.

10 Els faràs cremar com un forn encès, el dia que tu, Senyor, et manifestis. Els consumirà la teva indignació, el foc els devorarà.

11 Esborraràs el seu nom de la terra, no quedarà rastre dels seus descendents.

12 Ni que intentin fer-te mal, ni que conspirin contra tu, no podran res;

13 així que el teu arc els apunti de cara, se't giraran d'esquena per fugir.

14 Alça't poderós, Senyor: cantarem celebrant la teva gesta.

Comiat al bisbe Antoni Vadell. Un amic al cel

Foto: Guillel F. Gel

Estimat Toni, vas començar la tasca com a bisbe amb una gran discreció i marxés després d'haver revolucionat espiritualment tota l'arxidiòcesi.

Ja no hi ets, però, tot i així, estàs molt present. "Quin misteri, oi?", unes paraules que repeties quan xerràvem. I, avui, em ressonen també a mi.

Gràcies per tant. Gràcies per la petjada que ens deixes i deixaràs. Gràcies per haver sigut instrument de Déu per tantíssima gent. Era impossible no apropar-se a Déu veient com estimaves els altres amb tanta tendresa, a través de tants detalls quotidians, sempre escoltant llargament i acabant amb un bon consell. L'alegria que transmeties, era l'alegria del Senyor, sempre amb un somriure, tot i la quíimio.

Marxo de la capella ardent amb tristesa però amb un enorme agraïment d'haver-te conegut. Ara puc dir que tinc un amic al Cel, quina sort!

Ens veiem aviat, segur que passa volant.

Yago Raventós, Catalunya Religio, 14 febrer 2022

De la jirafa coqueta al toro pensador

Un paseo reposado, cultural y divertido por la Rambla de Catalunya.

Hacia los años 70 (más o menos) del pasado siglo, la Rambla de Catalunya corrió peligro. Los planes urbanísticos pretendían convertirla en una vía abierta totalmente al tráfico rodado. Adiós al paseo. La Asociación de Comerciantes de la Rambla se empeñó y consiguió frustrar ese intento. Es más, quiso transformar la Rambla en un espacio cultural y ameno, y casi un museo. Encargó al escultor Josep Granyer i Girault un proyecto de hasta diez esculturas de animales parodiando gestos y actitudes humanas, con una marcada intención crítica. Finalmente se realizaron solo dos, al comienzo y al final del paseo, en 1972.

Son el toro al comienzo, con la Gran Via a sus espaldas y la jirafa al final, antes de la Diagonal. Dos estatuas en bronce sobre pedestal de piedra. La jirafa parodia el cuadro de Antonio Cánova sobre Paulina Bonaparte, y el toro a la célebre estatua de Rodin, llamada el Pensador...

Perdonad el largo prólogo, pero me parecía bueno situarnos. Y comencemos a caminar, cuesta abajo que es más cómodo, desde la mirada de la Coqueta.

- **Nº 126. Diputación de Barcelona, llamada Can Serra.** Edificio modernista, proyectado en 1903 por Josep Puig i Cadafalch. Buscad la ornamentación de una ventana con el busto de Fortuny. Y no paseis de largo la estatua de sant Jordi de Joan Rebull, de 1977 (algunos dicen que se parece a Picasso).
- **Nº 118. Casa Marfá.** La fachada tiene un esgrafiado en colores con un tema simpático: hasta diez angelitos o cupidos revolotean entre el ramaje. Atención también a la forja de las barandillas.
- **Nº 115. Parroquia de sant Ramon de Penyafort.** También llamada santa María de Motsió (ver placa de bronce en la fachada). Edificio gótico de los siglos XIV y XV, trasladado, entre 1882 y 1890, desde su lugar original en la calle Montsió. La operación

Panoràmica

y su reforma estuvo a cargo del arquitecto Joan Martorell, que diseñó la actual fachada neogótica. Es una de las iglesias de la ciudad que permanecen abiertas todo el día. Vale la pena entrar y contemplar el interior.

- **Nº 96. Enric Sagnier es el arquitecto con mayor número de edificios proyectados.** Entre 1900 y 1902, en esta localización, proyectó y construyó tres edificios idénticos para tres miembros de la familia Cortés. Actualmente solo se conserva uno. Merece atención.
- **Nº 78. Casa Juncosa.** Encargada por Evaristo Juncosa al arquitecto modernista Salvador Vinyals, que la proyectó en 1909. La fachada es de gran simetría y destaca la tribuna del piso principal. Son impresionantes la gran puerta de entrada, la gran escalera de mármol y el gran vitral policromado, al fondo.

Me pararé aquí, esto es solo una muestra y un incentivo. Todo el paseo está lleno de arte. Disfrutadlo...

María Jesús Ramos

Actituds per participar en el procés sinodal

Aquestes actituds ens han d'ajudar a escoltar i dialogar amb tothom sense excloure ningú:

Ser sinodal requereix **temps per compartir**.

Tots tenim dret a ser **escoltats** i tots tenim dret a **parlar**.

Diàleg, hem d'estar disposats a canviar les nostres opinions a partir del que hem escoltat dels altres.

Discerniment basat en la convicció que Déu intervé en el món i que estem disposats a escoltar el que l'Esperit ens suggereix.

Som **signes** d'una església que escolta i està en camí.

Deixar enrere prejudicis i estereotips, es el primer pas per poder escoltar.

Deixar a un costat l'autosuficiència, així podrem aprendre els uns dels altres i caminar junts.

Superar les ideologies, s'ha d'evitar donar més importància a les idees que a la realitat de la vida de fe que vivim les persones de forma concreta.

Fer néixer l'esperança, estem cridats a ser fars d'esperança, no profetes de desventures.

Comprendre el concepte d'Església corresponsable, valorant la vocació de cadascú per la renovació i edificació de tota l'Església.

Una sincera paraula d'agraïment a tots els que participeu en aquest Procés Sinodal!

M Dolors Coscojuela

Catequesi sobre Sant Josep

Estimats germans i germanes, bon dia!

Acabem avui el cicle de catequesi sobre la figura de Sant Josep. Aquestes catequesis són complementàries de la Carta apostòlica *Patris corde*, escrita amb motiu dels 150 anys de la proclamació de Sant Josep com a Patró de l'Església Catòlica, pel **Beat Pius IX**. Però què significa aquest títol? Què vol dir que Sant Josep és “patró de l'Església”? M'agradaria reflexionar sobre això avui amb vosaltres.

També en aquest cas són els Evangelis els que ens proporcionen la interpretació més correcta. De fet, al final de cada relat que presenta Josep com a protagonista, l'Evangelí assenyala que “porta amb ell l'Infant i la seva mare” i fa el que Déu li ha manat (cf. *Mt* 1,24; 2,14.21). Destaca així el fet que Josep té la tasca de protegir Jesús i Maria. Ell n'és el principal guardià: “De fet, Jesús i Maria la seva Mare són el tresor més preciós de la nostra fe” (Carta ap. *Patris corde*, 5), i aquest tresor és custodiat per Sant Josep. En el pla de la salvació no es pot separar el Fill de la Mare, d'aquella que “va avançar en el pelegrinatge de la fe i va mantenir la seva unió amb el Fill fins a la creu” (*Lumen gentium*, 58), com ens recorda el Concili Vaticà II.

Jesús, Maria i Josep són en cert sentit el nucli primordial de l'Església. Jesús és Home i Déu; Maria, la primera deixeblla, és la Mare; i Josep, el guardià. I nosaltres també “ens hem de preguntar sempre si estem protegint amb totes les nostres forces Jesús i Maria, que misteriosament són confiats a la nostra responsabilitat, a la nostra cura, a la nostra custòdia” (*Patris corde*, 5).

*Fragment extret de “Catequesi sobre Sant Josep”, Catalunya Religió.
Traducció: Josep M. Torrents*

Celebración de la vida consagrada

El día 2 de febrero, día de la Presentación del Señor en el templo y Purificación de la Virgen María, fiesta del movimiento “Vida Creixent” es también el día de la Vida Consagrada, elegida en honor al viejo Simeón y la profetisa Ana que dedicaban su vida al servicio del Señor noche y día.

La vida consagrada es de una gran pluralidad, pues hay infinitas formas, carismas y apostolados dentro de ella. Un mosaico de gran belleza, pues el autor de todos ellos es el Espíritu Santo, que hace surgir en el corazón de los hombres ese deseo de dedicarse en cuerpo y alma a la extensión del Reino. Yo misma, sor Marta Ruiz, llevo un grupo de Vida Creixent en Parets del Vallés, pertenezco a una familia religiosa “**La Teatina**” fundada en el siglo XVI por San Cayetano y Madre Úrsula, cuyo carisma es “La gloria de Dios y la salvación de las almas” a través de una forma concreta: Educación, Sanidad, Misiones... Nuestro lema para vivirlo es “**Sin más norma que el Amor**” y la “**Confianza en la Providencia**”. Confiando en que Dios nos lleva en sus manos y si cuida de las aves y les proporciona alimento sin que trabajen, y a las flores del campo las viste con bellos colores, ¡cuánto más no cuidará de nosotros, sus hijos! (Cf. Mt 6,19-34)

La base de la vida religiosa es la unión con Dios, la vida de oración nos lleva a ver su presencia en todas las cosas, sobre todo en las pequeñas, ordinarias y frágiles. “**No importa lo que hacemos sino el amor que ponemos en lo que hacemos**” (Sta. Teresa de Calcuta).

Sor Marta Ruiz (Parets)

Sant del mes de març

Sant Patrici, Bisbe

Celebració: 17 de març

Patrici “descendent de família noble” va ser fill d’un diaca cristià a la costa nord-oest de l’Anglaterra romanitzada. Al voltant dels setze anys va caure en mans de pirates i va viure com esclau a Irlanda, possiblement fent de pastor fins que aconseguí fugir. De retorn a casa (432) es proposa com a missioner evangelitzar la terra del seu captiveri, i després d’un temps de formació poc conegut -potser a la Gàl·lia- tornà a Irlanda ja com a bisbe.

Per això és l’apòstol nacional, el sant que triomfa sobre les arts màgiques dels druides, expulsa d’Irlanda les serpents verinoses, símbol del paganisme, i estableix la seva seu a Armagh. Des d’aleshores el seu nom serà sinònim d’irlandès i se li dedica no només la catedral de Dublín, sinó també –per la gran influència d’emigrants de l’illa- la mateixa catedral catòlica de Nova York.

L’any de la seva mort és incert, es considera entre 461 i l’any 493.

Jordi Cortina

Agenda 2022

Abril

Dijous 21: Reunió d'animadors A les 17:00h al carrer València 244, 1r (Auditori J. Maragall)

TEMA VIII SI, ENTREGA SENSE CONDICIONS

Maig

Dijous 12: Reunió d'animadors A les 17:00h al carrer València 244, 1r (Auditori J. Maragall) **TEMA IX SILENCI, LA GRAN PARAULA**

Juny

Dijous 2: Reunió d'animadors A les 17:00h al carrer València 244, 1r (Auditori J. Maragall) **TEMA X HARMONIA, EM RECONEC EN DÉU**

**TEMARI DEL CURS
2021-2022,**

“L’harmonia de la teva vida”
de Conxa Adell i Cardellach,
monja benedictina monestir de
Sant Pere de les Puel·les de
Barcelona.

Ara també pots contactar
amb nosaltres trucant-nos al
següent telèfon mòbil:

682 835 093

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria:
Tardes, dilluns i dimecres de 17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada:
LA, la nota fonamental

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin